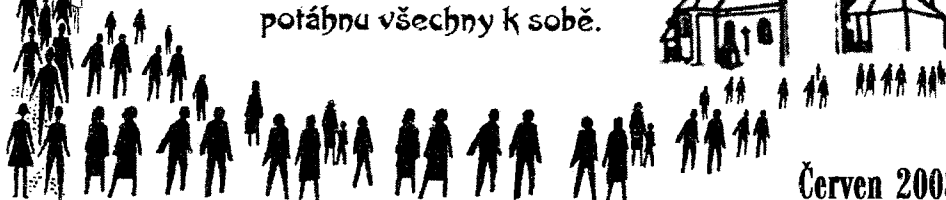
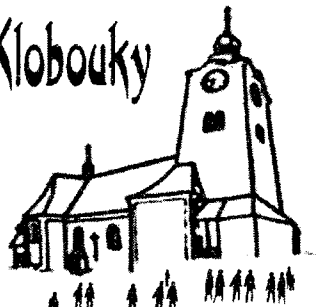

Zpravodaj farnosti Valašské Klobouky

Já, až budu ze země vyvýšen,
potáhnu všechny k sobě.

Červen 2008

První svaté přijímání Benedikta XVI.

Drahý Otče, jak si vzpomínáte na den Vašeho 1. přijímání?

Samozřejmě si den svého 1. svatého přijímání pamatuji velmi dobře. Bylo to o jedné nádherné neděli v březnu 1936, před 72 lety. Byl slunný den, kostel vypadal moc hezky, hrála hudba... Pamatuji si moc krásných věcí toho dne. Bylo nás asi 30 chlapců a děvčat z mé malé vesničky se sotva asi 500 obyvateli.

Ale „srdcem“ mých radostných a krásných vzpomínek je jediná věc: Chápal jsem, že Ježíš vešel do mého srdce, že mě opravdu navštívil. A s Ježíšem byl se mnou Bůh sám. A poznal jsem, že to je dar lásky, cennější než vše ostatní, co může život dát.

Toho dne jsem byl tedy opravdu naplněn úžasnou radostí, protože ke mně přišel Ježíš a já jsem poznal, že začalo nové období mého života. Bylo mi 9 let a bylo důležité této události, tomuto přijímání zůstat věrný. Slíbil jsem Pánu, jak jsem nejlépe dovedl: „Chci zůstat pořád s Tebou“ a modlil jsem se: „Ale především zůstaň Ty se mnou.“ A tohle jsem žil i dál. Díky Bohu, Pán mě vždycky vzal za ruku a provedl mě i těžkými situacemi.

(Z rozhovoru Svatého otce s prvokomunikanty)

Seznamte se, prosím...

Rok sv. Pavla

29. 6. 2008 – 29. 6. 2009

Minulý rok v předvečer slavnosti apoštolů Petra a Pavla vyjádřil papež Benedikt XVI. své přání věnovat letošní rok právě sv. Pavlovi. 28. 6. – o vigilii Slavnosti sv. Pavla - začínáme oslavovat 2000 let od narození Apoštola národů, jak je sv. Pavel nazýván. Papež zdůraznil také ekumenický rozměr tohoto slavení: „Apoštol národů se zvlášť věnoval šíření Dobré zprávy všem národům a zcela se obětoval za jednotu a svornost mezi všemi křesťany. Ať nás vede a chrání během oslav dvoutisíciletí jeho narození a pomáhá nám pokračovat v pokorném a upřímném hledání plné jednoty všech údů mystického těla Kristova“. Rok sv. Pavla tak může být dobrou příležitostí k novému objevení osobnosti sv. Pavla, jeho listů prvním křesťanům a zároveň připomenutí počátků naší církve.

Už nějakou dobu probíhají přípravy ke slavení tohoto jubilea především v Itálii, která bude hlavním centrem dění, ale také například v Turecku, kde sv. Pavel působil a kde budou oslavy skutečně ekumenické - právě proto přislíbila pomoc také vláda; i na jiných místech, která mají něco společného se sv. Pavlem.

Osobnost sv. Pavla i jeho listy si budeme postupně připomínat během tohoto roku, dnes bych Vám chtěla ukázat, že dílo sv. Pavla pokračuje zcela konkrétním způsobem dál – a to i v České republice - a představím Vám **Dcery sv. Pavla – paulínky**. Ty už svým názvem vyjadřují hluboký vztah s apoštolem Pavlem a jako on se snaží o hlásání radostné zvěsti. V současnosti působí ve více než 50 zemích celého světa a podle konkrétních možností dané země se věnují evangelizaci veškerými dostupnými sdělovacími prostředky. Sv. Pavel hlásal Boží slovo na místech, kde se shromažďovalo nejvíce posluchačů: ve velkých městech, přístavech, obchodních křižovatkách. Také paulínky se orientují na prostředky, které osloví co největší množství

lidí: tisk, rádio, televize a internet – to všechno jsou kazatelny současnosti. Rozhlasová a televizní studia, internetové stránky nebo blog se tak mění na jejich „chrámy“, ve kterých hlásají radostnou zvěst. Všechny členy Paulínské rodiny tak spojuje jediný cíl: Žít Ježíše Mistra – Cestu, Pravdu a Život a dávat Ho světu. Jejich zakladatel – bl. Jakub Alberione – vybízí: „Vy jste svatým Pavlem dnešní doby,“ a zároveň povzbuzuje: „Vašimi hranicemi jsou hranice světa.“ V ČR je známe především díky jejich knihám nebo pořadům na TV Noe.

Paulínky byly založeny roku 1915 a papežské schválení obdržely v roce 1953. Působí v mnoha zemích celého světa a já osobně mám velkou radost, že je mezi nimi i první Češka (ne ještě sestra, ale novicka) **Andrea Hýblová**, která nám přes všechno své velké vytížení osobně přiblíží, co pro ni znamená Dcery sv. Pavla.

Andreo, proč sis vybrala právě paulínky? V České republice nejsou příliš známé – jak ses k nim vůbec dostala a byla to taková ta „láska na první pohled“?

Jestli bylo něco jako „láska na první pohled“, tak to bylo okouzlení Ježíšem, jeho láskou ke mně. Jeho přítomnost v čase mé konverze a přípravy na křest jsem vnímala tak intenzivně, že jsem si nepřála nic jiného než být jen s Ním: víc se o Něm dozvědět, více Ho poznat v modlitbě, najít místo, kde bych byla „Jeho“. – Namítneš mi, že takhle poblázněný je každý konvertita... Poznala jsem takové, co chtěly vstoupit hned někam do klauzury a po roce už ani nevěděly, kde je vchod do kostela (což mne velmi bolí).

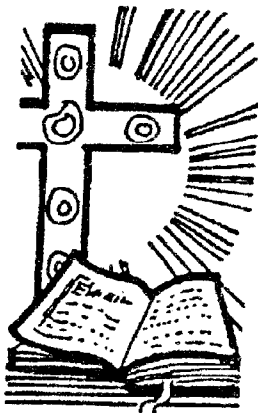
Krátce po křtu jsem poznala sestry paulínky a to díky o. Janu Balíkovi, který mne doprovázel ke křtu a s nímž jsem pak spolupracovala na různých aktivitách pro mládež. Nedělal na sestry reklamu, jen se o nich zmínil právě kvůli spolupráci. Pak jsem se šla na ně podívat do knihkupectví a od té doby jsem chodila na „pozorovanou“ častěji. Ale láska na první pohled to nebyla, spíš bylo zaseto semínko, které ještě další 4 roky klíčilo v srdci a v modlitbě, proráželo si cestu úhorem mých představ a plánů a bylo zaléváno různými Božími znameními a živeno svědectvím sester i svědectvím druhých o nich. Tou dobou jsem požádala jednoho kněze, zda by mne duchovně doprovázel při rozlišování (to je věc, kterou doporučuji všem, kteří hledají své místo v životě!).

Vlastně nemohu říct, že jsem si paulínky vybrala. To byly mé obavy na začátku: všichni si budou myslet, že jsem šla právě tam, kde uplatním svůj talent – studovala jsem divadelní dramaturgii a pracovala v divadle, spolupracovala s ČRo i s časopisy (na druhou stranu Bůh nevložil do mne své dary proto, abych je zakopala – věděl, proč mi je dává a kam mě volá). Ačkoliv jsem ještě pořád pokukovala po jiných místech – tedy chtěla jsem to být já, kdo si vybere – vnitřní hlas byl stále naléhavější: uvědomovala jsem si, že veškeré snažení je marné, že nebudu šťastná a pokojná, když budu stále jen hledat kdesi ve snech a obcházet to místo, kde dobře vím, že mám být. Přesto to měl se mnou Hospodin těžké, než mne přesvědčil, že už nemám čekat, ale jít a říci sestrám, že bych to s nimi přece jen chtěla zkusit. Však mne také hned nezavřely, naopak mne ještě dále doprovázely v rozlišování a umožnily mi, abych lépe poznala jejich realitu. Naše formace je dost dlouhá a jsem za to ráda, neboť je opravdu dost času nejen rozlišit povolání, ale přijmout i jeho náročnost a zjistit, zda ho opravdu chci žít den co den podle našeho paulínského charismatu. Jako kandidátka jsem strávila rok v Praze, pak jsem byla rok v Římě v postulátu a druhý rok postulátu dokončila opět v Praze. Do noviciátu jsem se vrátila zase do Říma. Od okamžiku, kdy jsem poprvé vyslovila své přání, zda bych to mohla „zkusit“ až do předpokládaného dne prvních slibů (leden 2010) uplyne skoro 6 let.

Teď jsi tedy znovu v Římě. Jak vlastně konkrétně probíhá ono „stát se paulínkou“ a kdo všechno se o to teď snaží společně s Tebou?

Částečně jsem ti už odpověděla... V každé kongregaci je určité období formace, než je člověk zasvěcen Bohu a složí sliby. Časy i způsoby bývají všelijaké, ale povinný rok (poslední dobou to i v jiných kongregacích zvýšili na dva roky, což je maximum) noviciátu s určitými pravidly je dán přímo Kanonickým právem. Já nyní prožívám právě tento kanonický rok noviciátu. Vstoupily jsme do něj o vigílii Slavnosti Obrácení sv. Pavla. Naši noviciátní skupinu tvoří Karina z Polska, Paula z Rumunska, Sára z Portugalska a já. Samozřejmě i naše maestra Silvia, která jediná je rodilou Italkou. Náš noviciát je „evropský“, spolu s námi jsou další skupiny v USA, Mexiku, Brazílii, Kolumbii, Africe, Koreji, Indii, na Filipínách a myslím, že teď i v Japonsku. Tam, kde se můžeme porozumět italštinou, což je hlavní jazyk kongregace, jsme v kontaktu alespoň přes email, skype nebo blog. Samozřejmě také skrze modlitbu. Paulínky jsou mezinárodní kongregací, a tak nevím, zda se v modlitbě za novicku z Koreje nemodlíme za svou budoucí spolusestru, kterou potkám v moskevské komunitě!

Stručně řečeno studujeme naše dějiny, myšlenky našich zakladatelů, odhalujeme bohatství našeho charismatu, studujeme Konstituce, ale také různé dokumenty církve (především 2. vatikánského koncilu, ale i ty následující o zasvěceném životě, evangelizaci, sdělovacích prostředcích...). Chodíme také do školy spolu s dalšími novicami z celého světa a mají rovněž formaci v Římě, apoštolátu (redakce časopisů knihkupectví, počítačové chodí různé jiné sestry zakladatele, jak byly u toho, apoštolská díla, sdílí se především o životní čtvrté dějiny filmu: teoretický následuje diskuze. Jinak podílíme se na úklidu, oběda, když na nás vyjde setkáními a rekolkcemi pro Pavla, zapojíme se i do od hrobu sv. Pavla a naše sanktuárium je součástí pavlovského okruhu po Římě). A protože jsme v Římě, máme pořád co objevovat z jeho historie a kultury Pravidelně se také účastníme modlitebních setkání nebo mší svatých s papežem. Duch svatý vane vždy, a tak se nikdy nenudíme.

z různých kongregací, které máme praxi na různých místech a knih, grafické studio, centrum, sklad...) a často k nám vyprávět o tom, jak ještě zažily když se začínala nová s námi o své poznatky, ale zkušenosti. Nyní máme každý úvod, shlédneme film a žijeme komunitním životem: přípravě modlitby i nedělního řada. Pomáháme s různými mládež. Až teď začne Rok sv. dalších aktivit (bydlíme kousek

Koho naopak můžeme potkat v Praze?

Současnou pražskou komunitu tvoří sestra Isidora, která je Španělka, sr. Rosanna z Itálie, sr. Molly z Indie, sr. Judit z Mexika a také první slovenská paulínka sestra Anna. Správně jsi postřehla, že mezi nimi není ještě žádná Češka. Někdy žertuji a říkám: Dá – li Pán a já budu hodná, tak budu mít tu „čest“, ale ještě více spíš zodpovědnost, být první českou paulínkou. V tomto ohledu spoléhám hodně na Boží milosrdenství, na modlitby a trpělivost druhých a zároveň se snažím v modlitbě, ve studiu a v práci na sobě připravit se dobře. Jinak naše sestry v Praze obdivuji, že se

nejen naučily česky, ale také jak přijaly naši českou kulturu a „bídu“ a že se nasadily pro to, aby hlásaly Krista právě v zemi, která příliš neoceňuje křesťany, natož řeholní sestry!

Až tedy v Praze potkám Indku nebo Španělku v modrém řeholním oděvu, která mi nabídne české knížky, nebudu se divit... Jste misijní řád. Máš vůbec nějakou představu, co bude dál, nebo se klidně může stát, že se ocitneš na opačném konci světa?

Nějaké představy mám, ale zároveň se snažím být otevřená. Jak říkávala naše spoluzakladatelka Maestra Tecla: Dcery sv. Pavla se nemají zahnídit, ale mají zůstat jako ptáčky na větvi tak, že když se zatlaská, ony se hned zvednou a odletí tam, kde je jejich třeba. Během noviciátu mě čeká 5 měsíců praxe, které velmi pravděpodobně prožiji v Praze a zřejmě i po prvních slibech nějaký čas v Praze zůstanu. Co bude pak? „Hoří“ mi srdce pro Rusko. Máme tam komunitu, ale není v ní žádná slovanská sestra. Mě to tam táhne, aniž bych to uměla vysvětlit. Ale jak mě má pražská představená informovala, nepustí mě, dokud nebudou jiná česká povolání. Takže se o to víc modlím za nová povolání pro naši komunitu. Nechtěla bych být první a zároveň poslední českou paulínkou... Ale může se stát, že až nějaké nové dívky přijdou, pošlou mne do Rumunska, Súdánu, Peru, Kanady nebo Pákistánu či Vietnamu či kamkoliv jinam z 55 zemí, kde jsme přítomni. Možná, že už tou dobou budeme v Číně a možná se budu muset naučit čínsky...

A ještě dodatek, který poslala Andrea pro naši farnost jako přání a inspiraci k modlitbě pro další:

Milá Katko, chci ti moc poděkovat za tvé modlitby i oběti, které přinášíš i za naše dílo v České republice. Poslední dobou si uvědomuji, že aby bylo Slovo Boží hlásáno – a zvláště v naší zemi – je nutné spojit své síly a spolupracovat mezi křesťany navzájem.

Tvé farnosti přejí, aby v Roce sv. Pavla, apoštola národů, poznala blíže jeho listy a osobnost a jako on se nechala zcela proměnit Kristem a každý podle svého místa a stavu se stal apoštolem: pro své příbuzné, sousedy, spolupracovníky, spolužáky,...

Budu na vás pamatovat v modlitbě a o totéž prosím i vás. Za mne i za mé pražské spolusestry.

Z Říma nezbedná paulínská novicka Andrea

Více se o českých paulínkách můžete dozvědět na www.paulinky.cz, kde je také jejich online knihkupectví, na blogu Andrey si můžete přečíst o jejich osobních zážitcích z Říma a prohlédnout si také spoustu fotografií: www.signaly.cz/neposeda. Pro znalé italského, případně jiných jazyků, nabízím stránky paulínek www.paoline.org a také oficiální stránky pro Rok sv. Pavla www.annopaolino.org.

Katka Foltýnková

Farní pouť

Tentokrát se naše farnost vypravila na pouť na Turzovku, která se nachází na Slovensku, na rozhraní Moravy a Slovenska. Leží v Beskydech, nedaleko Makova.

Byl čtvrtek 8. května 2008, svátek Panny Marie, Prostřednice všech milostí. Plně 3 autobusy poutníků vyjely hned ráno v 7 hodin z Tichova, Smoliny, Mirošova, Poteče, Val. Příkaz, Val. Klobouk, Lipiny, Študlova a Lačnova. V Lidečku u Čertových skal se doplnila místa v autobusech, aby všichni pohodlně seděli, a v 8 hodin jsme společně vyjeli směr Val. Polanka, Velké Karlovice, Makov. Cestou jsme se pomodlili růžencem a zazpívali mariánské písně. V 9³⁰ hod. jsme šťastně dojeli až nahoru k poutnímu místu (dříve se tam chodilo jen pěšky, dnes je zde vybudovaná úzká silnice). V 10 hodin sloužili naši duchovní otcové v malé kapliče mši svatou, obětovanou za nás přítomné i za naše rodiny. Okolí je vybaveno množstvím laviček, takže všichni měli možnost si sednout.

S mariánskými zjeveními se v tomto století setkáváme na mnoha místech. „Turzovka“ mezi nimi zaujímá jedinečné postavení nejen proto, že se bezprostředně dotýká nás, ale zejména proto, že existuje už 50 let, a to ještě za velmi zvláštních podmínek dlouhotrvajícího náboženského útlaku a omezeného působení církve. Duch svatý vane, kam chce a kdykoliv. Turzovským vizionářem byl muž – hajný, lesník, kterému se Panna Maria zjevovala od 1. 6. 1958 po delší dobu. Byl za to vyslýchán, pronásledován i vězněn. První zjevení měl při pravidelné obchůzce hory u Turzovky (hora Živčákova). Byla neděle a svátek Nejsvětější Trojice. Povinnost v zaměstnání mu nedovolila, aby byl ten den na mši svatě. Cestou se modlil a pak se zastavil u borovice, kde visel obraz Matky Ustavičné pomoci. Při pohledu na něj a modlitbě měl zjevení. Panna Maria mu předala poselství pro lidi, stále stejné při každém zjevení: „Čiňte pokání! Modlete se za kněze a řeholníky! Modlete se růžencem!“ „Jestliže se lidé nenapraví a neobrátní, přijdou strašné

pohromy – jednotlivě i hromadně – lidé budou hynout různými způsoby.“ V tu dobu bylo právě 100. výročí zjevení Panny Marie v Lurdech.

Vyprošujme si více víry, velikou, živou a pevnou víru. Vždyť víra – to je síla, kterou dává Bůh. Vytrvejme v dobrém až do konce, budme dobří na každém místě, kde jsme. Snažme se plnit Boží vůli a Mariino poselství.

Před polednem připutoval zástup pěších poutníků z Čech a Moravy, veden P. Pavlem Dokládalem z fatimského apoštolátu. Ve 12 hodin měli mši svatou. Mezitím jsme zašli k pramenům nabrat si vodu a ve 14 hodin jsme vykonali májovou pobožnost. V 15 hodin jsme odjížděli domů. Při nastupování do autobusů se spustil pořádný déšť, ale jinak nám počasí celý den přálo. Odjížděli jsme s pocitem, že za všech okolností je Bůh i Maria s námi, pokud se my snažíme své srdce otevírat Bohu. Domů jsme přijeli šťastně v 16³⁰ hod.

Touto cestou chci za všechny poutníky moc poděkovat panu faráři P. Karlu Janičkovi, Kaplanu P. Ondřeji Horáčkovi, jáhnu Stanislavu Zatloukalovi za duchovní vedení a třem řidičům, kteří nás šťastně dovezli – p. Machalovi, p. Sábovi a p. Švirákovi.

Marie Mikulčíková

Rozvoj církevních řádů a kongregací v českých zemích v období středověku

(shrnutí)

Počátky církevních řádů na našem území jsou těsně spjaty s upevňováním raně středověkého českého státu v poslední třetině 10. století, doprovázeného šířením křesťanství v dosud silně pohanském prostředí přemyslovských Čech. Téměř současně se založením pražského biskupství¹ byla na Pražském hradě u kostela sv. Jiří zřízena nejstarší řeholní instituce v Čechách vůbec – klášter benediktinek (*klášter byl založen ctih. Mladou Přemyslovnou, která z Říma přivedla několik prvních benediktinek do Čech*).

Vznik kláštera znamenal první vstup ideálu západního způsobu mnišského života na českou půdu. Prohlubování křesťanství a jeho pronikání ke stále širším vrstvám obyvatelstva se stalo jedním z předních úkolů prvních mnišských komunit, až téměř do poloviny 12. století pouze benediktinských, ke kterým se od 40. let 12. století přidružovaly kláštery řeholních kanovníků premonstrátů a mnichů cisterciáků a od 2. poloviny 12. století také komendy (*komenda - území přidělené rytířskému řádu a spravované komturem*) nově vznikajících řádů rytířských a křižovnických.

Nové kláštery postupně pronikaly do všech oblastí života společnosti. Staly se významnými ohnisky vzdělanosti, místem výuky příslušníků knížecí rodiny. Jejich nejvyšší představení se jako přední poradci a diplomaté účastnili politického života na pražském knížecím dvoře, mezi řeholníky působili četní filosofové, teologové i literáti. V kláštorech se pěstoval konkrétní historický zájem o zaznamenávání pamětihodných událostí ze života řeholních komunit i z širšího politického a sociálního dění (*především v kronikách mnichů z různých klášterů*). Mezinárodní organizace řádů a trvalé kontakty s mateřskými konventy v zahraničí urychlovaly přijímání nových myšlenek reformních hnutí i vyspělých kulturních proudů.

K průkopníkům západního křesťanství patřily zpočátku především konventy *benediktinských mnichů*. Nejstarší mužský byl u nás klášter břevnovský, založený roku 993 knížetem Boleslavem II. a druhým pražským biskupem sv. Vojtěchem. Vůbec nejstarším byl vyše zmíněný ženský klášter u sv. Jiří. V průběhu 11. a 12. století byly obsazeny i další benediktinské konventy, jako například Ostrov, Sázava, Rajhrad, Třebíč, Opatovice a další.

Příchod dalších řádů do českých zemí souvisí s novými idejemi římské církve a jejím programem emancipace (*tj. program osvobození církve z područí světských feudálů a její povýšení na skutečně nejvyšší autoritu současného života*), který byl formulován na velkém Lateránském koncilu roku 1139. Program našel horlivé zastánce především u mladších řeholí *premonstrátů a cisterciáků*.

Zatímco materiální podpora většiny starších klášterů byla spojena téměř výhradně s panovnickou rodinou, u nových řeholí 12. století vystupují jako zakladatelé stále častěji představitelé vyšší šlechty. Při svém založení dostávaly konventy od fundátorů (dnes by jsme řekli sponzorů) obvykle bohaté pozemkové vybavení, celé vesnice, dvory, poddané i peněžní dary. Svoje majetky zvelebovaly vlastní hospodářskou i

kolonizační činností, jež vedla k vytvoření rozsáhlých a hospodářsky dobře prosperujících dominií jednotlivých řeholních společenstev (*dominium = panství, pozemkové vlastnictví feudála, správním střediskem dominia bývalo sídlo vrchnosti, podle něhož se dominium zpravidla i nazývalo*). Klášterní dvory byly ve své době nejlépe organizovanými hospodářskými jednotkami, tvořícími základ budoucího klášterního velkostatku. U některých klášterů se rozvíjela i specializovaná výrobní odvětví. Proslulou až za hranicemi českých zemí se stala například uměleckořemeslná výroba reliéfně zdobených keramických dlaždic benediktinského kláštera v Ostrově.

Ve 13. století zaznamenáváme v českých zemích největší rozmach řeholních institucí v období feudalismu. K typickým rysům tohoto procesu patří především usídlování řeholních komunit v nově se rodících městech, v některých případech se zakladateli měst stávají i samotné kláštery. Počet klášterů, založených v Čechách a na Moravě do roku 1300, představuje více jak 180 konventů včetně menších řádových domů. Z tohoto souhrnu více než 70% bylo založeno ve 13. století, z nichž pak většina ve městech, nebo sídlišťích předměstského charakteru. Ve srovnání s předchozím vývojem je patrný hlavně úbytek benediktinských konventů, obdobná situace byla u premonstrátů. Naproti tomu se stále více v silnějším zastoupení objevují **řády rytířské** (vznik rytířských řádů souvisel s obdobím křížových výprav do Svaté země v průběhu 12. a 13. století), souběžně s nimi pak nastupují i řády **křížovnické**.

Nejsilněji a také nejdříve u nás zakořenil řád sv. Jana Jeruzalémského, neboli **johanité** (lat. Ordo Joanitarum, tento řád se vyvinul ze staršího bratrstva italských kupců z Amalfi, kteří kolem roku 1040 založili v Jeruzalémě při kostele sv. Jana Křtitele špitál pro ošetřování poutníků k Božimu hrobu. Původně benediktinskou řeholí řízené bratrstvo se osamostatnilo roku 1099 a roku 1119 jej již s řeholí sv. Augustina schválil papež Paschal II. Roku 1534 udělil císař Karel V. johanitům v léno Maltu, jež se stala hlavním sídlem velmistra až do obsazení ostrova Angličany roku 1800. Roku 1834 bylo sídlo velmistra přeneseno na Aventin. Do Čech byli johanité uvedeni za panování Vladislava II. někdy v letech 1156 – 1159. Nejstarší komenda vznikla z podnětu kancléře Gervasia a litoměřického probošta Martina při kostele Matky Boží pod řetězem poblíž Juditina mostu. Stala se hlavním sídlem nejvyššího představeného české provincie. Mezi nejvýznamnější komendy v Čechách patřily vedle Prahy a Strakonice např. Kadaň, Manětín, Mladá Boleslav, Světlá a Český Dub, na Moravě Brno, Kroměříž, Ivanovice, Orlovice ad.).

Řád německých rytířů se objevuje v Praze krátce po roce 1200. (lat. Ordo Equitum Teutonicorum, se vyvinul z původně špitálního bratrstva brémských kupců při poutnickém špitálu v Akkonu. Roku 1191 po souhlasu papeže Klementa III. se stal řádem špitálním a roku 1198 byl potvrzen jako řád rytířský. Od počátku 13. století se rychle šířil po celé Evropě. Do Čech přišel řád krátce po roce 1200. V Čechách to byly komendy Praha, Drobovice, Polná, Řepín, Jindřichův Hradec, Chomutov, Bílina, Plzeň ad., na Moravě Slavkov u Brna, Moravský Krumlov, Hostěradice ad. Většina z nich zanikla během husitských válek. V současné době obnovuje řád svoji činnost na Moravě.)

Po roce 1230 přicházejí templáři a na Moravu kolem poloviny 13. století i **rytíři řádu sv. Ducha** (lat. Ordo Sancti Spiritus, vznikl ve 12. století v Montpellieru v jižní Francii. Roku 1204 byl uveden papežem Inocencem III. do špitálu u Panny

Marie de Sassia v Římě, po němž se rytíři zvali někdy též bratři ze Sassia. Jeden z nejvýznamnějších špitálů vznikl již v letech 1208 - 1211 ve Vídni. V českých zemích se řád rozšířil po polovině 13. století, a to zejména na Moravě a ve Slezsku. Významný špitál měl v Litovli u sv. Josefa, dále v Olomouci, Brně a Telči. Všechny řádové domy zanikly v 16. století.)

Ke staršímu řádu **křížovníků s červeným křížem** přibyl jediný mužský řád českého původu – **křížovníci s červenou hvězdou** a o něco málo později i **křížovníci s červeným srdcem** -cyriakové (o křížovnících jsme psali v minulých číslech).

Nástup dalších řeholních institucí do měst je ovlivněn již zcela jinými sociálně ekonomickými poměry a vyrůstá z jiného základu než bojovné řehole křížových výprav. Nutnost vypořádat se s narůstajícími sociálními problémy uvnitř lidnatých měst vynáší do popředí **mendikantské** (žebравé) **řehole** nejlépe vyhovující tomuto prostředí svojí dokonalou organizací, poměrnou ekonomickou nenáročností i obsahem svého poslání, jehož cílem bylo přibližování církevního učení co nejširším vrstvám městských obyvatel a důsledná ochrana čistoty víry. Předními průkopníky v naplňování snahy o spojení duchovních hodnot a křesťanských představ s novou životní realitou byli

dominikáni (lat. Ordo Fratrum Praedicatorum, řád založený sv. Dominikem, souhlas k jeho ustavení řádem kazatelským dal papež Honorius III. roku 1216. Jeho nejstarší domy vyrostly ve Francii, Itálii a Německu. Prvním konventem v Čechách byl pražský klášter u sv. Klimenta na Novém Městě - 1226 a krátce poté vznikaly další domy v Čechách i na Moravě, např. Brno, Litoměřice, Hradec Králové, Olomouc, Znojmo, Jihlava, Jablonné v Podještědí ad.) a

minorité (lat. Ordo Fratrum Minorum Conventualium; řád založený roku 1209 sv. Františkem z Assisi, který sestavil jeho řeholi, potvrzenou roku 1223 papežem Honoriem III. V Čechách se objevují minorité téměř současně s dominikány nejprve v Praze. První klášter pro ženy založila sv. Anežka roku 1231. Patrně roku 1232 vzniká v Praze minoritský konvent u sv. Jakuba a poté následuje již celá řada klášterů i v dalších městech, např. Litoměřice, Kadaň, Stříbro, Most, Cheb, Bechyně ad.). Jejich konventy od počátku třetího desetiletí 13. století zaplňovaly důležitá městská centra celé západní Evropy, Polska, Uher i českých zemí.

Ve 13. a 14. století přibýly k prvním mendikantům v českých zemích další žebравé řády, zakládající svoji existenci rovněž na ideálu dosažení chudoby a nejprostších forem života. Nejprve to byli **augustiáni** poustevníci (lat. Ordo Fratrum Sancti Augustini - řád vznikl jako výsledek sjednocení několika poustevnických skupin, podle dvou bul papeže Innocence IV. v březnu 1244. Rozjímavý způsob života členů řádu měl být zachován jako jeho význačný rys. Hledání Boha v "určité samotě", plynoucí z dřívějšího poustevnického stylu života, se mělo po založení řádu uskutečňovat v bratrském společenství.

Augustiniánský konvent v Brně, zasvěcený Zvěstování Páně a apoštolu sv. Tomáši, byl založen v roce 1356. V roce 1752 konvent povýšil papež Benedikt XIV. do hodnosti opatství, které je právně postaveno na roveň samostatné provincie. V jeho čele proto nestojí provinciál, ale opat, který je tedy jediným augustiniánským opatem na celém světě.)

a pak

obutí karmelitáni (lat. Ordo Fratrum Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo; řád nazvaný podle hory Karmel, kde žil a působil prorok Eliáš, vznikl ve druhé polovině 12. století. Roku 1209 sestavil jeruzalémský patriarcha sv. Albert řádovou řeholi, kterou potvrdil papež Honorius III. v roce 1226.),

servité (řád bratří služebníků Panny Marie, žebrový řád, založený v roce 1233 sedmi florentskými kupci. Roku 1249 a 1250 byl schválen papežem a mezi žebrové řády byl zařazen roku 1424. Do českých zemí se dostal roku 1360, větší měrou až od 17. století. Zabýval se službou ve farnostech a misiemi.),

pavláni (lat. Ordo Minimorum = nejmenší bratři, založení r. 1435 sv. Františkem z Pauly z volného sdružení poustevníků, r. 1474 uznala řád Apoštolská stolice a r. 1506 byla řehole potvrzena papežem Juliem II.) a

pavlíni (lat. Ordo Fratrum S. Pauli Primi Emeritae, řád založený nedaleko Ostřihomi roku 1225 ostřihomským kanovníkem Eusebiem a nazvaný podle prvního poustevníka sv. Pavla Thébského. Schválen byl Apoštolskou stolicí roku 1308. V českých zemích vznikly pouze dva větší konventy, a to klášter v Obořišti založený roku 1679 Tomášem Pešinou z Čechorodu, na Moravě pak klášter v Moravském Krumlově. Starší domy ve Staré Pile, Přední Výtoni a v okolí Rumburka byly jen malé eremitorie, které nepřežily 16. století.). V této době začínají působit v Čechách i některé nové mnišské řády, jako například

kartuziáni (Ordo Cartusienis, řád založený sv. Brunem, kanovníkem v Remeši roku 1084 v údolí La Chartreuse (Cartusium). Roku 1176 byli schváleni Apoštolskou stolicí a zařadili se mezi nejpřísnější řády vůbec. V českých zemích vznikaly první kartouzy ve 14. století nejprve v Praze - Mariánská zahrada, dále v Tržku, Králově Poli u Brna, Dolanech a později v Olomouci. Mezi nejvýznamnější pobělohorské konventy patřila kartouza ve Valdicích, založená roku 1627 na jičínském panství Albrechtem z Valdštejna.) či

celestíni (řád založil ve 13. století Pietro Morrone, pozdější papež Celestin V. († 1296) v osadě poustevníků na hoře Majella. Do Čech byli uvedeni Karlem IV. roku 1368 a zřídili zde pouze jediný malý konvent při kapli sv. Michala pod Vyšehradem, kterou dostali roku 1387).

Rozvoj středověkých klášterů byl přerušen průběhem husitských válek, v nichž původní snaha o reformu a mravní očistu církevního života přerostla v nespoutaný útok zejména proti církevním řádům a obrovskému majetku některých klášterů. Celkem asi 170 klášterů bylo husity dobytých a jejich majetky až na malé výjimky rozchváčeny. Značný počet klášterů již nikdy nebyl obnoven, většina ostatních v pohusitské době pouze živořila. Oživení řeholního života nastalo až za vlády Jiřího z Poděbrad, zejména zásluhou přísnější odnože **minoritů observantů**.

Obnovu řeholních institucí znovu přerušila postupující protestantská reformace, v níž katolická strana stojící v menšině těžce zápasila o svoji existenci. Úplný obrat v tomto vývoji přinesly až výsledky třicetileté války.

Eduard Vladimír

Učící se Církev

1. 6. 2008

7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Příprava na biřmování (1. čt. Sk 1,12–14, KKC 1306–1311)

- svátost křesťanské dospělosti (máme být svědky Krista v tomto světě)
- prohloubení vztahu ke Kristu a k Církvi všeobecné i farní
- stav milosti
- úloha kmotrů

SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

Mimořádné dary Ducha Svatého (2. čt. 1 Kor 12,3n, KKC 799–801)

- pojem charismat (sedm darů - moudrost, rozum, ..., plody Ducha sv. - tichost, trpělivost, ..., charismata - prorokování, uzdravování, ...)
- rozišování charismat (dar ve prospěch společenství, největším darem je láska)

NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE BOŽÍ

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého (KKC 232–237)

Vstupní modlitba: „Bože Otče, poslal jsi světu Slovo pravdy...“

- víra všech křesťanů má svůj základ v Trojici
- hlavní tajemství víry a křesťanského života
- Bůh zanechal stopy svého trojjediného bytí v díle stvoření i v průběhu dějin

TĚLA A KRVE PÁNĚ

Svátost Eucharistie (2. čt. 1 Kor 10,16–17, KKC 1322–1327)

- Eucharistie dokončuje uvedení do křesťanského života
- ustanovena Ježíšem v tu noc, kdy byl zrazen
- pramen a vrchol života Církve (eucharistie z nás vytváří jedno svaté společenství)
- spojuje nás s nebeskou liturgií (spojení, které budeme prožívat na věčnosti, můžeme prožívat už zde na zemi)

8. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Hříchy proti dobrému jménu (2. čt. 1 Kor 4,1–5, KKC 2477–2479)

- respektování dobré pověsti (svoboda slova končí tam, kde začíná právo druhého na dobrou pověst)
- opovázlivý úsudek (myslím si o druhém něco špatného, co nevím zcela jistě)
- nactiutrhání (zbytečné rozšiřování pravdy) a pomluva (rozšiřování lži)

NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA

Kristus obětoval sám sebe Otcí za naše hříchy (Mt 11,25–30, KKC 606–611)

- Kristus se obětuje Otcí celým životem
- Beránek, který snímá hříchy světa
- svobodně se ztotožňuje s láskou Otce
- při Poslední večeři předjal svobodné obětování svého života

Koncert

Hillsong a Matt Redman

15. června 2008 v 18:00 hod.

Vsetín, Dům kultury

Vstupné: 350 Kč, v předprodeji 250 Kč**Mili farnici,**

rádi bychom se s vámi rozdělili o velkou radost a výsadu, že můžeme v naší zemi uspořádat **koncert Hillsong London a Matta Redmana**.

Peter Wilson (vedoucí Hillsong London) a Matt Redman (vedoucí chval, autor několika knih a textař mnoha známých křesťanských písní) navštíví se svými skupinami během 18 dní 15 zemí Evropy. V rámci toho turné nazvané TAKE IT TO THE STREETS vystoupí **15. června ve Vsetíně v Domě kultury v 18:00 hodin**.

Cílem jejich turné je představit mladým lidem víru v Ježíše Krista, vést k vyjádření vděčnosti a úcty k živému Bohu a podpořit křesťanské projekty pro mládež v naší zemi.

Možnost upřádání koncertu takto velkého formátu vnímáme jako Boží milost a zázrak. Nechceme tuto příležitost k nesení dobré zprávy promarnit.

Chceme vás požádat o modlitební podporu a o předání těchto informací mladým lidem u vás a ve vašem okolí.

Děkujeme vám za spolupráci na Jeho díle a přejeme vám Boží požehnání.
Za pořadatele (Občanské sdružení DEN – Vsetín)

Petr Hušť a Hanka Martináková

Více informací o připravovaném koncertě se dozvíte na: www.worshipvsetin.cz

Na vaše dotazy vám rádi odpovíme: info@worshipvsetin.cz

Bonus turné – Seminář:

Pro pastory, vedoucí chval a jejich týmy připravili Matt Redman a Peter Wilson vyučování a prostor na otázky a odpovědi. Setkání je bezplatné. Vstup na základě lístku na večerní koncert. Na setkání je potřeba se přihlásit. Setkání pořádá Křesťanská

akademie mladých. Přihlášky ve tvaru (jméno a příjmení, email, město, sbor, služba) zašlete do konce května na seminare@kam.cz nebo 605 264 445.

Stránky koncertu: www.worshipvsetin.cz

Interpreti**Hillsong Londýn**

Tým Hillsongu Londýn je ve své chvále velmi vášnivý, plný života a energie! Jejich touhou je povzbuzovat lidi k tomu, aby chválili s otevřeným srdcem a měli možnost setkat se s naším úžasným Bohem a aby díky tomu docházelo k trvalým změnám životů a k povzbuzení ke konfrontaci se světem, jehož jsme součástí.

Církev Hillsong London se po dobu šesti let schází ve středu Londýna, v prostorách West End a společenství se během té doby rozrostlo z cca 100 lidí na 7000. Sbor je nadšený myšlenkou být odrazem nebe pro svět, v němž žijeme, dotýkající se zraněných, sirotků, osamělých, ztracených, těch, kteří žijí v bídě a také těch, kteří ještě nepřišli na to, že potřebují Boha. Mají laskavého, pomoci ochotného a vítězného ducha. Nahráli tři alba, Shout God's Fame, aktuální album Jesus Is a nejnovější album na CD & DVD, které vyjde v říjnu a jehož písně budou součástí letošního turné.

Matt Redman

Matt Redman je křesťanský textař a vedoucí chval, žijící poblíž Brightonu v Anglii. K jeho písním patří například "The Heart of Worship," "Blessed Be Your Name," "Better Is One Day" a "You Never Let Go."

Protože Matt pracoval jako chválič na plný úvazek již od svých 19 let, měl možnost procestovat spoustu míst, jako například Jižní Afriku, Indii, Austrálii a Spojené Arabské Emiráty, kde se účastnil konferencí chval, seminářů a workshopů. Matt je členem The Point ve West Sussexu, sboru, na jehož založení se se svou rodinou v září 2004 podílel.

Během posledních několika let se Matt více a více zapojuje do aktivit Passion, což je středoškolské hnutí ve Spojených státech, které vnímá své těžiště ve chvále.

Mattova alba jsou vydávána v partnerství nahrávacích studií Sixsteps Records/EMI CMG (v USA) a Survivor Records (ve Velké Británii). Jeho nejnovějším albem je Beautiful News. Album obsahuje skladby, které napsal spolu se svou ženou Beth a se svým dobrým přítelem Martinem Smithem z kapely Delirious?. Matt mimo jiné napsal také několik knih na téma chval, jmenovitě například The Unquenchable, Worshipper, Facedown, a Blessed Be Your Name.

FARNÍ KNIHOVNA

Oznamujeme čtenářům, kteří navštěvují farní knihovnu (v současné době je jich evidováno 130), že po dobu prázdnin, tj. v měsíci červenci a srpnu, se knihy nepůjčují.

Jestli budete mít zájem, můžete si na tyto dva měsíce knížky zapůjčit ještě v měsíci červnu, a to každý čtvrtek od 16³⁰ do 17³⁰ hodin v kaplance.

Po prázdninách začneme půjčovat od 4. září, tj. čtvrtek, a to jednu hodinu přede mší svatou.

Upozorňujeme čtenáře, že někteří mají více než rok i delší dobu nevrácené knížky. Těm budeme jmenovitě zasílat dopis.

pracovnice knihovny

MOZAIKA 2008 - KOUSEK DOBRA, KTERÉ MŮŽE UDĚLAT KAŽDÝ Z NÁS

Milí farníci,

už jste se někdy setkali s kouskem dobra? Otec Vítek Zatloukal, ředitel Sekce pro mládež, tak nazval Mozaiku 2008. Jedná se o veřejnou sbírku, se kterou se může setkat každý z nás ve farnosti, společenstvích mládeže apod. Sběrka probíhá od 30. 3. do 31. 7. a je realizována prodejem modrých kartiček za 50 Kč, které znázorňují sedm darů Ducha sv. Každý z nás se tak může zapojit do velké mozaiky složené z lidí celé republiky. Cílem sbírky je podpořit oslavu Světového dne mládeže na letošním červencovém setkání na Velehradě a v australském Sydney, ale také podnítit věřící k modlitbě za mladé lidi.

„Dostanete sílu Ducha svatého a budete mi svědky.“ Sk 1,8 - setkání Act1v8 Velehrad 2008

Více informací získáte a kartičky můžete zakoupit u pana faráře.

Katka Foltýnková

MILÍ FARNÍCI,

rád bych vás pozval na naše jáhenské svěcení v sobotu 21. června, které začne v 9.30 hod. v olomoucké katedrále. Chci poděkovat všem za vaši podporu a především za duchovní doprovázení a oběti za nás bohoslovce.

Prosíme o modlitbu zvláště v týdnu od 14. do 20. června, kdy budeme konat exercicie na Velehradě, jako exercitátora jsme si zvolili o. Adama Ruckého.

Budeme se těšit na setkání s vámi v Olomouci.

Bohoslovec Pavel Šupol

Aby toho nebylo málo,

i já bych vás rád pozval. Pokud už by Olomouc byla pro vás po druhé moc daleko, můžete místo na kněžské svěcení 28. června přijet do Vsetína o týden později, tedy v sobotu 5. července na primiční mši svatou. Bude sloužena také na poděkování za vás v tamním kostele v 15 hodin.

Jáhen Stanislav Zatloukal

REDAKCE DĚTEM

Kde je Bůh?

V jedné vesnici se u studny zastavila skupina potulných cikánů. Z blízkého domku vyběhlo asi pětileté dítě a zvědavě si cikány prohlíželo.

Přitahoval ho zvláště jeden, který si nabral ze studny do vědra vodu a s nohama doširoka rozkročenýma hltavě pil. Stružka vody mu stékala po lesklých a hustých vousech, silnými rukama si přidržoval vědro u úst, jako by to byl hrníček.

Když se napil. Vytáhl šátek, který hrál všemi barvami, a oťel si tvář. Pak se naklonil a pátravě se zahleděl do studny. Děcko bylo zvědavé, a tak se přiblížilo krůček po krůčku ke studni, aby se také podívalo, co to tam ten cikán vidí.

Obr se obrátil k dítěti a zvedl ho se smíchem do náruče.

„Chceš vědět, co je tam dole?“ zeptal se. Dítě souhlasně přikyvlo.

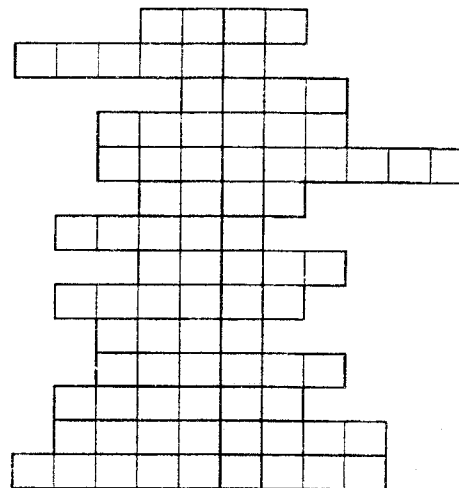
„Tam dole je Bůh,“ řekl.

„Koukni!“ pokračoval cikán a přidržel děcko u okraje studny.

Tam dole, když se hladina vody uklidnila, se jako v zrcadle objevila tvář dítěte. „Ale to jsem já!“ zvolalo dítě.

„Tak vida,“ usmál se cikán a jemně postavil dítě na zem. „Teď už víš, kde přebývá Bůh.“

Křížovka:

tekutina potřebná ke svátosti křtu

hrobka v podobě kaple v podzemí kostela

Mojžišův bratr

řeka protékající Palestinou

město, ve kterém stál židovský chrám

Noemova velká loď

dlouhý pás látky, který nosí kněz kolem krku

počet egyptských ran

květnová pobožnost k Panně Marii

nádoba, ve které se uchovává popel zemřelých

budova, která slouží k bohoslužbě

město, kde se Ježíš narodil

poutní místo, spojené se sv. Cyrilem a Metodějem

zpěvník používaný v kostele

Pouť do Medjugorje - srpen 2008

Pouť do Medjugorje se uskuteční 20. – 26. srpna 2008 na svátek Panny Marie Královny. Je to sedmidenní pouť.

Odjezd autobusu: ve středu 20. srpna ve 13 hod. z Val. Klobouk

Příjezd: v úterý 26. srpna odpoledne

Cena zájezdu: 2000,- Kč + 32 EUR za noclehy

Hlaste se nejpозději do 20. července. Při nahlášení zaplatte 2000,- Kč na dopravu, eura za nocleh se platí až na místě. Prosím, abyste dodrželi termín přihlášení, abych mohla zajistit noclehy a dopravce, který cestu dobře zná.

Na zpáteční cestě bude ještě zastávka na krásném poutním místě a samozřejmě pobyt u moře.

Nezapomeňte na platný pas!

Bližší informace u paní Zvoníčkové, tel. 604 680 050.

Modlitby nemocných

Úmysl na červen: Za děti, které půjdou k prvnímu svatému přijímání, a za jejich rodiny.

V měsíci květnu 2008 byli pokřtěni:

Amálie Zádrapová z Prahy

Jakub Maček ze Študlova

Erik Dorňák z Val. Klobouk

Tomáš Vaculčík z Val. Klobouk

Tomáš Hrubčík z Val. Klobouk

Marek Struhař z Poteče

Leona Židková z Lipiny

Eliška Zimková z Val. Klobouk

V měsíci květnu 2008 byli sezdáni:

Libor Miklovič z Lačnova a Petra Karolová z Lačnova

V měsíci květnu 2008 byli pohřbeni:

Františka Musilová z Val. Klobouk, nar. 1922

Josef Macháč ze Študlova, nar. 1937

Josef Číž z Val. Příkaz, nar. 1959

„K sobě“ - zpravodaj farnosti Valašské Klobouky. Ročník 11. Vydává Farnost Valašské Klobouky, Smetanova 113, PŠČ: 766 01, tel. 739 245 902, e-mail: faraklobouky@volny.cz, www.faraklobouky.cz

Redakční rada: P. Mgr. Karel Janiček, P. Mgr. Ondřej Horáček, Mgr. Stanislav Zatloukal, Mgr. František Mikulčík, Milena Novosadová, Veronika Mikulčíková, DiS., Antonín Polách. Náměty, příspěvky doručte na faru. Neprodejné, slouží pro interní potřebu farnosti. Dobrovolné finanční příspěvky budou použity na opravu farního kostela.